

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 17Csp/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123387412
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Lučanská
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:6123387412.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Patríciovou Lučanskou v spore žalobcu: 365.bank, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: A. B., nar: 19.8.1956, C. XXX/X, XXX XX D., zastúpenému: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 2 722,64 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.704,55 EUR, poplatky vo výške 18,- EUR, úrok vo výške 43,06 EUR a úroky z omeškania vo výške 211,32 EUR a ďalej vo výške 5 % ročne zo sumy 2.704,55 EUR od 6.6.2023 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 148,48 EUR, všetko v pravidelných splátkach po 50 EUR mesačne, splatných vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného splatenia s tým, že omeškanie s plnením čo len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietam.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy istiny vo výške 2.704,64 EUR, úroku vo výške 43,06 EUR a úrokov z omeškania vo výške 211,32 EUR (z toho 7,72 EUR od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti a 203,60 EUR od vyhlásenia predčasnej splatnosti do poslednej úhrady žalovaného) a ďalej vo výške 5 % ročne zo sumy 409,18 EUR od 28.6.2022 (odo dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady) do zaplatenia a zo sumy 2.704,64 EUR od 6.6.2023 do zaplatenia, ako aj poplatkov vo výške 18,- EUR a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 148,48 EUR.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.4.2019 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1957362235, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom 1OpP/78/2017. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. S účinnosťou od 3.7.2021 došlo k zmene obchodného mena žalobcu z pôvodného "Poštová banka, a.s." na nové "365.bank, a. s.". Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol Žalovanému peňažné prostriedky v sume 5000,- EUR („Istina“). Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov, avšak žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), v spojení s

ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil žalobca dňa 24.1.2022 úver za predčasne splatný. Splátky ako aj spôsob ich započítania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sú uvedené v "Aktuálnom stave úveru", vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení - a to v časti „Zaplatené splátky“. Aktuálny stav úveru je vyhotovený z BIS-u (bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady, ktoré žalobca započítal prednostne na istinu: dňa 31.1.2022 sumu 2,60 EUR, 25.4.2022 sumu 17,58 EUR, 1.6.2022 sumu 9,83 EUR, 1.7.2022 sumu 9,44 EUR, 7.7.2022 sumu 7,95 EUR, 1.8.2022 sumu 545,03 EUR, 31.8.2022 sumu 5,28 EUR, 21.9.2022 sumu 11,66 EUR, 27.1.2023 sumu 34,56 EUR, 6.3.2023 sumu 40,70 EUR a 5.6.2023 sumu 0,40 EUR. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 8.50 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca poukazuje i na a) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." b) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: "Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol." Dovolací súd aj v tomto prípade dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu obsiahnutého v zmluve preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 899,38 EUR, prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 856,32 EUR. Poplatky sú účtované v zmysle Zmluvy a Sadzobníka poplatkov. Žalobca pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však žiadnu ďalšiu splátku neuhradil. Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby 111,21 EUR + režijný paušál + DPH. Ide o príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 OZ - náklady spojené s jej uplatnením. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil listinné dôkazy.

3. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 14.9.2023 v upomínacom konaní sp. zn. 1Up/1339/2023 vo veci vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu včas podal odpor. Ten odôvodnil tým, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010) a z Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok (§ 11 ods. 2), že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Neobsahuje obligatórnu náležitosť, a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ - matematický výpočet RPMN, ktorého správnosť by spotrebiteľ mohol preveriť, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z judikatúry Súdného dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbrauchern Zentraler Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že Upozornenie – Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru ako aj Výzvu na úhradu dlžnej sumy treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 OZ.

4. Žalobca k odporu uviedol, že predmetom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. 1957362235 zo dňa 23.4.2019 bolo poskytnutie účelového úveru na refinancovanie jedného predchádzajúceho existujúcich úverov žalovaného, ktorého zostatok v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy bol 3.481,14 EUR. V zmysle bodu 2.2 a 2.3 spotrebiteľskej zmluvy - bol žalovaný povinný hradiť úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 122,91 EUR, len výška poslednej mesačnej splátky bola 122,61 EUR, vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc dňom 10.5.2019. Žalobca skúmal pred samotným poskytnutím úveru platobnú schopnosť žalovaného v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to najmä (nie výlučne) s prihliadnutím na druh úveru, účel úveru a dobu trvania úveru. Žalobca overoval pracovný pomer a výšku príjmu žalovaného ako žiadateľa o úver prostredníctvom Sociálnej poisťovne ako nezávislého externého zdroja. Rovnako žalobca overoval existujúce záväzky žalovaného zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI). Žalovaný v žiadosti o úver uviedol žalobcovi, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje 534,- EUR. Z výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný bol v čase žiadania o úver poberateľom starobného dôchodku minimálne vo výške 507,- EUR, ktorý žalobca akceptoval. Z výpisu zo SRBI vyplýva, že žalovaný mal v čase žiadania o úver jeden existujúci splátkový úver s výškou mesačnej splátky 82,- EUR. Žalovaný zároveň uviedol žalobcovi pri poskytovaní úveru, že nemá vyživovaciu povinnosť k žiadnym deťom a je ženatý. V nadväznosti § 7 ods. 41 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na ust. § 2 ods. 1, 2 a 5 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.) žalobca do vzorca výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať dosadil sumu 122,91 EUR ako sumu výdavkov na peňažné plnenie v zmysle opatrenia NBS č. 10/2017, ktorá pozostáva iba zo splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého žalobcom nakoľko ním došlo k refinancovaniu predchádzajúceho úveru žalovaného. V čase žiadania o úver predstavovala výška životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu sumu vo výške 205,07 EUR a druhú dospelú osobu 143,06 EUR, spolu 348,13 EUR. Celková výška nákladov podľa § 2 ods. 5 opatrenia NBS č. 10/2017 predstavuje sumu vo výške 379,9 € (celková výška nákladov = [(celková výška čistého príjmu žalovaného – súčet životných minim)*0,2] + súčet životných minim): $379,9 = [(507 - 348,13) * 0,2] + 348,13$ Po dosadení do vzorca na výpočet limitu žalobca dospeš k hodnote 0,96 t. j. k hodnote nižšej ako $1.122,91 / (507 - 379,9) = 0,96$. Žalobca teda dostatočne preskúmal bonitu žalovaného a pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver konal s odbornou starostlivosťou. Všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov sú uvedené v bode 2.2 a 3.1 spotrebiteľskej zmluvy: výška úveru, výška splátky, interval splátky, počet splátok, výška úrokov, výška prípadných poplatkov ako aj podmienky výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo znenia § 9 ods. 2 písm. h) ZoSV nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v Zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodit' gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Dohodnutá úroková sadzba je fixnou úrokovou sadzbou čo znamená, že sa počas trvania spotrebiteľskej zmluvy nemení. Uvedené taktiež vyplýva aj z rozpisu splátok, ktorý tvorí súčasť zmluvy. V čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ani v súčasnosti) žiaden účinný právny predpis nestanovoval podmienku na presnú špecifikáciu splátky, pre neuhradenie ktorej veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadneho zosplatnenia úveru (§ 565, § 53 ods. 9 OZ).

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by žalobca zisťoval priemerné mesačné výdavky žalovaného na živobytie (SIPO, strava, doprava do práce, lieky, telekomunikačné služby a pod.). Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Tento postup dodávateľa na úverovom trhu, ktorý používa paušálny údaj v podobe sumy životného minima, nakoniec neplynie ani z opatrenia NBS z 14.11.2017. Z uvedeného podľa žalovaného neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima. Žalobca nemohol mať reálny obraz o finančnej situácii žalovaného, teda aká celková suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Vzhľadom na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach sp.zn. C-565/12 z 27.03.2014, C-449/13 zo dňa 18.12.2014 a C-679/18 zo dňa 5.3.2020, na nároky, ktoré na dodávateľa

kladie úniijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. OZ, ZoSÚ a ďalšie. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj výdavkov. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 5000 EUR došlo k splateniu predchádzajúceho úveru poskytnutého priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení bankového subjektu. Žalovaný zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným úverom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto takýto refinančný úver možno vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Za týmto účelom žalovaný navrhuje, aby súd vyzval žalobcu na predloženie zmluvy o úvere lepšia splátka od žalobcu so zostatkom úveru vo výške 3481,14 EUR a aby žalobca špecifikoval z čoho pozostával neuhradený zostatok vo výške 3481,14 Eur. Poukázal na právne názory Krajského súdu Prešov vyslovené v rozhodnutiach sp. zn. 21Co/173/2017, 6Co/192/2016 (riziká, že neskorším úverom si banka preplatí aj plnenie z nečestných klauzúl, úročenie nad zákonom stanovený administratívny limit úrokov z omeškania, neprijateľné poplatky alebo plnenie úrokov napriek bezúročnosti úveru; že neskorším úverom banka prekryje iné neprijateľné podmienky dojednané v skoršom úvere, napríklad o predčasnom splatení /de fault/ ; že sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery; preplatenie plnení z premlčaných práv.) Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2018 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. februára 2019 do 15. mája 2019 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 eur bola priemerná RPMN vo výške 11,66 EUR, zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 10,35 %, čo má v konečnom dôsledku

za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Podľa názoru žalovaných napriek tomu, že na prvý pohľad spôsob výpočtu RPMN a odplaty obsahuje rozdielny výpočet, v konečnom dôsledku vyjadrujú jedno a to isté a preto by tieto náležitosti mali byť v rovnakej výške. Keďže zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, žalovaný nebol ku dňu vyhotovenia listu zo dňa 28.12.2021 „Vec: Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ v omeškaní zo žiadnou splátkou, keďže bol povinný uhrádzať len splátky istiny poskytnutého úveru mesačne vo výške 104,17 Eur ($5000/48=104,17$ Eur) a preto je Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru ako aj Výzva na úhradu dlžnej sumy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremlčaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatnený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremlčaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Pre prípad, že by konajúci súd bude považoval nárok aspoň s častí dôvodný, žalovaný navrhol, aby mu súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 eur pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou.

6. K tvrdeniam žalovaného žalobca prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že minimálna výška nákladov spočívajúca vo výške životného minima odvodená zo zákona o životnom minime je jediným dôveryhodným, objektívnym, overiteľným, externým zdrojom pre položku podľa písm. b) odseku 20 ustanovenia § 7 zákona č. 1296/2010 a pokiaľ žalovaný namietal, že výška životného minima neodrzkaňuje jeho štandardy potom nemožno opomenúť, že vo vzťahu k čo najnáročnejšiemu posúdeniu platobnej schopnosti môže a musí náležite prispieť aj sám spotrebiteľ (podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver). V nadväznosti na to zdôraznil, že žalovaný v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru naproti overenej výške dôchodku v sume 507,- EUR deklaroval príjem vo výške 534,- EUR a ako mesačné splátky iných úverov, pôžičiek, zrážok, výživného alebo iných výdavkov uviedol sumu 0,- EUR resp. tieto údaje ako správne a pravdivé svojím podpisom potvrdil. Žalobca tiež poukázal na to, že tzv. priemerný spotrebiteľ v judikatúre Súdného dvora EÚ je len osoba kritická v jej správaní sa na trhu a osoba, ktorá sa sama informuje o kvalite aj cene tovarov, a ktorá sa správa suverénne ekonomicky (rozhoduje o kúpení či nekúpení tovaru alebo služby. Ani európske a ani vnútroštátne predpisy nechránia spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Ak si teda žalovaný nedal dostatočný pozor na to, aby v žiadosti uviedol skutočnú výšku výdavkov a nesplnil si tak jedinú osobitným zákonom ukladanú povinnosť uvádzať úplné, presné a pravdivé údaje, potom sa takýto spotrebiteľ nemôže domáhať ochrany pre prípadný nesprávny postup veriteľa v posúdení jeho platobnej schopnosti, obzvlášť, keď domnelú nesprávnosť sám zaviniel. Tento záver je zároveň odrazom zásady nemo turpitudinem suam allegare potest, t. j. nikto nemôže mať prospech z vlastnej nepoctivosti. Práve čerpaním úveru za účelom splatenia predchádzajúcich úverov sa žalovaný slobodne rozhodol, že refinancovaním dôjde k predčasnému splateniu tohto úveru. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2018 bola priemerná RPMN pre spotrebiteľské úvery vo výške 10,35%. Tvrdenie o potrebe uvedenie priemernej RPMN v zmluve zo údajov výslovne len zo súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských údajoch veriteľmi napokon neoperuje ani samotná dôvodová správa: „Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre typ spotrebiteľského úveru podľa písmena d) platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uverejnenú podľa s § 21 ods. 2 (cieľom tohto ustanovenia je zvýšiť informovanosť spotrebiteľa. Veriteľ bude povinný v zmluve uviesť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre podobný produkt na trhu.“ Zákon teda neukladá a neprikazuje použitie údajov len zo širšej množiny veriteľov a už vôbec nezakazuje použitie údajov z užšej množiny bánk a pobočiek zahraničných bánk. Napokon vo vzťahu k rozdielu medzi údajom o priemernej RPMN novoposkytnutých úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk a údajom o priemernej RPMN novoposkytnutých úverov veriteľmi možno hovoriť o jednej a tej istej informácii, avšak z pohľadu užšej a z pohľadu širšej množiny. Poukázal na právny názor a logický výklad

vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 6Co/300/2019, zo dňa 27.8.2020 Krajského súdu v Košiciach, že ak rozdiel vo výhodnosti jej poskytnutého úveru je nepatrný, nemohlo to podstatným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie žalovanej uzavrieť úverovú zmluvu. Vychádzajúc teda z rozumného výkladu práva, a nie z prísne formálneho, a to aj s poukazom na závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015. Napokon pre prípadnú nesprávnosť priemernej RPMN v zmluve súdy neaplikujú uplatnenie sankcie pre absenciu, čoho dôkazom je aj potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.7.2022 sp. zn. 7CoCsp/26/2022 (keď odplata neprekročila dvojnásobok priemernej RPMN a údaj o RPMN odzrkadľoval skutočné náklady spotrebiteľa a bol uvedený správne) aj právny záver Okresného súdu Trenčín v rozsudku sp. zn. 14Csp/69/2021 zo dňa 7.3.2022 (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zákonodarca stanovuje za nesprávny výpočet iba pri ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v konkrétnej spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, nie však pri nesprávnom údají pri priemernej RPMN na trhu). Zmluva o spotrebiteľskom úvere v bode 2.3 obsahuje podrobný amortizovaný výpis, z ktorého je zrejme splatnosť každej splátky vrátane jej rozdelenia na poplatky, úroky a istinu a preto je zrejme, že žalovanému boli známe splátky úveru vopred a za predpokladu poznania svojho záväzku žalovaný presne vie, kedy si svoj záväzok neplní a s ktorou splátkou je po akú dobu v omeškaní. Právny úkon upozornenia pred zosplatením je dostatočne jasný a zrozumiteľný, ktorého účelom je informovanie spotrebiteľa o omeškaní a hrozbe postupu podľa § 565 Občianskeho zákonníka v takej forme, aby spotrebiteľ reálne mohol doplatiť svoje omeškanie a predísť tak postupu podľa vyššie spomínaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k pochybnostiam o platnosti právneho úkonu dáva žalobca do pozornosti uplatňovanú preferenciu výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti, ktorú vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 640/2014. Žalobca tiež uviedol, že refinancovaním dochádza k zlepšeniu finančnej situácie dlžníka. Nemá v listinnej dokumentácii prístup k predchádzajúcim zmluvným záväzkom žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinným dôkazmi a zistil skutkový stav veci:

8. Podľa stránky OR SR Poštová banka a.s. zmenila od 3.7.2021 obchodné meno na 365.bank, a.s. To ani nebolo medzi stranami sporu sporné.

9. Žalobca pred uzavretím zmluvy skúmal bonitu žalovaného na základe jeho žiadosti o spotrebiteľský úver z 23.4.2019, kde svojím podpisom potvrdil, že je ženatý, má príjem 534,- EUR, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek má 0 a zrážky, výživné a iné výdavky má 0. Podľa výpisu z registra klientskych informácií, ktorý si banka vyžiadala, mal žalovaný 1 existujúci spotrebný úver v zostávajúcej sume 3.513,- EUR, ktorý splácal po 82 EUR mesačne a nemal nesplatenú čiastku po splatnosti. Podľa dopytu žalobcu s prehľadom verifikačných odpovedí z externého zdroja zistil, že žalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 507 EUR, zrážky nemá. Žalobca do vzorca výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať dosadil sumu 122,91 EUR ako sumu výdavkov na peňažné plnenie – splátku predmetného spotrebiteľského úveru, nakoľko ním došlo k refinancovaniu predchádzajúceho úveru žalovaného. A vychádzajúc zo životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu sumu vo výške 205,07 EUR a druhú dospelú osobu 143,06 EUR, spolu 348,13 EUR. Celkovú výšku nákladov 379,9 EUR vypočítal ako [(celková výška čistého príjmu žalovaného – súčet životných miním)*0,2] + súčet životných miním = [(507 – 348,13)*0,2] + 348,13. Po dosadení do vzorca na výpočet limitu potom dospel k záveru $122,91 / (507 - 379,9) = 0,96$, čo je hodnota nižšia ako 1.

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“ č. 1957362235 súd zistil, že túto dňa 23.4.2019 uzatvorili žalobca pod vtedajším obchodným menom Poštová banka, a.s. a žalovaný ako dlžník/klient. Išlo o účelový úver vo výške 5.000,- EUR určený na refinancovanie úveru „lepšia splátka“ z januára 2017 v uvedenej banke, kde bol zostatok 3.481,14 EUR s tým, že zvyšná časť úveru je čerpaná na účet tam uvedený – išlo o účet v E. C., rovnaký ako účet, na ktorom bol evidovaný záväzok, ktorý mal byť splatený a tiež rovnaký ako účet, z ktorého mal byť splácaný aj tento nový úver. Žalovaný mal podľa zmluvy úver uhradiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach po dobu 48 mesiacov vo výške 122,91 EUR vždy k 10. dňu v mesiaci, pričom termín prvej splátky bol 10.5.2019, posledná splátka mala byť vo výške 122,61 EUR. V zmluve bola uvedená aj fixná úroková sadzba 8,5% ročne, RPMN 8,9%, priemerná RPMN 10,35%, odplata 8,5% i najvyššia prípustná hodnota odplaty 20,70% a celková suma, ktorú má klient zaplatiť 5.899,38 EUR aj doba trvania zmluvy – do termínu konečnej splatnosti úveru. V zmluve bol aj rozpis jednotlivých splátok s uvedením jej započítania na istinu a úroky. Jej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky. Dlžník svojím podpisom potvrdil, že sa oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere a OP a súhlasí s nimi.

V bode 4.8 zmluvy bolo dohodnuté, že banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, a je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka ho upozornila na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

11. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2018, bola priemerná hodnota RPMN pre úvery splatné od 1 do 5 rokov 10,35 %.

12. Podľa bodu 5.5 prvá veta Obchodných podmienok žalobcu pre spotrebiteľské úvery, ak je korešpondencia zasielaná poštou, považuje sa za doručení 5. deň po jej odoslaní v rámci Slovenskej republiky, ak nie je preukázaný iný dátum doručenia.

13. Podľa výťažku aktuálneho stavu úveru k 31.7.2023 žalovaný do zosplatnenia úveru celkovo zaplatil 2.502,65 EUR, z toho na úroky 856,32 EUR a 36 EUR (4 x 9,- EUR) na poplatky. Za obdobie júl 2020 – marec 2021 mal povolený odklad splátok. Následne mal uhrádzať splátky navýšené o poistné, spolu v sume 130,61 EUR. Od mája 2021 nesplácal úver riadne a včas. So splátkou za september 2021 bol v omeškaní viac ako tri mesiace.

14. Podľa bodu 3.1 zmluvy a Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby predávané produkty účinné od 1.7.2017, pri spotrebiteľských úveroch, v prípade omeškania so splácaním úveru je banka oprávnená uplatniť si úhradu skutočných nákladov spojených s vymáhaním úveru. Poplatok vo výške 9,- EUR za upomienku nebol medzi stranami sporu sporný.

15. Výzvou z 28.12.2021 žalobca upozornil žalovaného, že napriek predchádzajúcej upomienke neviduje úhradu jeho splatného záväzku zo zmluvy o úvere a pohľadávka banky vyplývajúce zo zmluvy o úvere je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 438,58 EUR, z toho omeškané splátky vo výške 429,58 EUR (z ktorej sumy je zrejmé, že išlo o viac ako 3 predchádzajúce splátky) a poplatok vo výške 9,- EUR a vyzval ho na jej zaplatenie v lehote 15 dní, inak je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Podľa podacieho hárku pošty zásielka bola žalovanému odoslaná nasledujúceho dňa. Listom z 24.1.2022 žalobca vyhlásil predčasné zosplatnenie úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny 3.389,67 EUR, úroku 73,08 EUR, poplatkov za upomienky 18,- EUR. Podľa doručky zásielku žalovaný prevzal 27.1.2022. Listom z 9.8.2023 žalobca zastúpený právnym zástupcom zaslal žalovanej predžalobnú výzvu, ktorú odolal nasledujúceho dňa. Podľa ePotvrdenky pošty bola zásielka v uvedený deň aj odoslaná žalovanému.

16. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal nasledovné úhrady, ktoré žalobca započítal prednostne na istinu: dňa 31.1.2022 sumu 2,60 EUR, 25.4.2022 sumu 17,58 EUR, 1.6.2022 sumu 9,83 EUR, 1.7.2022 sumu 9,44 EUR, 7.7.2022 sumu 7,95 EUR, 1.8.2022 sumu 545,03 EUR, 31.8.2022 sumu 5,28 EUR, 21.9.2022 sumu 11,66 EUR, 27.1.2023 sumu 34,56 EUR, 6.3.2023 sumu 40,70 EUR a 5.6.2023 sumu 0,40 EUR, spolu vo výške 685,03 EUR. Výpočet žalobcu úrokov z omeškania za omeškanie so splátkami žalovaného za obdobie od 10.5.2021 do zosplatnenia úveru 24.1.2022 v celkovej výške 7,72 EUR je na č.l. 38 a za obdobie od zosplatnenia do dátumu poslednej úhrady je na č.l. 145.

17. Podľa webstránky NBS, úroková sadzba pre hlavné refinančné operácie sa považuje za základnú úrokovú sadzbu ECB podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a ďalších všeobecne záväzných právnych predpisov SR. Tá bola od 16.3.2016 do 26.7.2022 vo výške 0%.

18. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu,

na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 7 ods. 27 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

22. Podľa § 7 ods. 41 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31.

23. Podľa § 2 ods. 1 opatrenia F. C. G. č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (oznámenie č. 306/2017 Z. z.) v znení opatrenia č. 6/2018 (oznámenie č. 168/2018 Z. z.), ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa odseku 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa odseku 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítavajú na obdobie jedného mesiaca.“

24. Podľa § 2 ods. 2 citovaného opatrenia NBS, limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.

25. Podľa § 2 ods. 3 citovaného opatrenia NBS, výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sa na účely odseku 1 určujú ako súčet

a) výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru podľa § 7 ods. 20 písm. c) zákona pri zohľadnení odsekov 12 a 13 a § 4 a

b) sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 14 až 21.

26. Podľa § 2 ods. 4 citovaného opatrenia NBS, celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) zákona sa vypočíta ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať.

27. Podľa § 2 ods. 5 druhej vety citovaného opatrenia NBS, celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa,

životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

28. Podľa § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 268,88 eura mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,
- b) 187,57 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu,
- c) 122,77 eura mesačne, ak ide
 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 2. o nezaopatrené dieťa.

29. Podľa § 5 ods. 1 a 2 citovaného zákona, sumy uvedené v § 2 sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak. Úprava súm životného minima sa vykoná tak, že sumy uvedené v § 2 sa vynásobia koeficientom rastu životných nákladov nízkopríjmových domácností zisteným Štatistickým úradom Slovenskej republiky za rozhodujúce obdobie.

30. Podľa opatrenia MPSVaR SR č. 96/2018 Z.z., sumy životného minima upravené podľa § 5 ods. 2 písm. b) zákona sa ustanovujú takto:

- a) suma podľa § 2 písm. a) zákona je 205,07 eura,
- b) suma podľa § 2 písm. b) zákona je 143,06 eura,
- c) suma podľa § 2 písm. c) zákona je 93,61 eura.

31. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

32. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

33. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 1 ods. 1 a 2 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

39. Podľa § 1 ods. 4 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu (§ 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

40. Podľa § 1a ods. 1, 4 a 5 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor.

41. Podľa § 9 ods. 15 zák. č. 129/2010 Z.z., platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 20 kalendárnych dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

42. Podľa § 1 ods. 1 a 2 vyhl. MF SR č. 289/2010 Z.z., údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch sa predkladajú v rozsahu a štruktúre ustanovenom v hlásení o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (ďalej len "hlásenie"), ktorého vzor a vysvetlivky na jeho vyplňovanie sú uvedené v prílohe č. 1. Hlásenie za príslušný kalendárny štvrťrok sa predkladá do 15 kalendárnych dní po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Podľa § 2 uvedenej vyhlášky, najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o a) údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to

1. objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov,

2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet,

b) údajoch podľa vzoru ustanoveného v prílohe č. 2, a to

1. objemy kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk,

2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk.

43. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy 23.4.2019, bolo potrebné vychádzať z priemernej hodnoty RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za 4. štvrťrok 2018 zverejnenej k 31.1.2019, kedy bola priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých ostatných spotrebiteľských úverov splatných od 1 do 5 rokov (t.j. pre obdobný produkt na trhu) 10,35 %. Dohodnutá odplata tak nesmie prevýšiť dvojnásobok, t.j. 20,70%. V danom prípade bola dohodnutá vo forme úrokov vo výške 8,5% ročne., čo zodpovedá aj výške RPMN daného úveru, teda dohodnutá odplata bola zákonná.

44. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

45. Podľa § 3a ods. 1 a 2 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

46. Podľa § 31 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

47. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas. Podľa § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

48. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh nesplní riadne a včas je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobca pred uzavretím predmetnej úverovej zmluvy preskúmal s odbornou starostlivosťou (podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ) schopnosť žalovaného splácať úver, keď skúmal bonitu žalovaného na základe jeho žiadosti o spotrebiteľský úver z 23.4.2019, kde svojím podpisom potvrdil, že je ženatý, má príjem 534,- EUR, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek má 0 a zrážky, výživné a iné výdavky má 0, pričom podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ bol povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie svojej schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Pokiaľ svoju zákonnú povinnosť nesplnil, potom mu to nemôže byť na prospech (ako už poukázal žalobca, platí zásada nemo turpitudinem suam allegare potest, t. j. nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania). Zároveň si žalobca na overenie poskytnutých informácií vyžiadal výpis z registra klientských informácií, ohľadne existujúcich úverov žalovaného a dopytom s prehľadom verifikačných odpovedí z externého zdroja (Sociálnej poisťovne) zistil, že žalovaný je poberateľom starobného dôchodku vo výške 507 EUR, zrážky nemá. Následne správne vychádzajúc z takto overených informácií a zo zákonom stanovených súm životného minima postupom podľa príslušného opatrenia NBS správne vypočítal ukazovateľa schopnosti splácať a tento ukazovateľ neprekročil hodnotu 1.

51. Tiež mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu dňa 23.4.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá mala všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Správne mala uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a boli v nej uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (výška úveru, počet a výška splátok, výška úrokov a iných nákladov, dátum poskytnutia úveru i prvej splátky, periodicitu splátok i deň splatnosti). Súd dodáva, že RPMN berie do úvahy množstvo faktorov, o.i. aj ďalšie pridružené náklady spojené s pôžičkou a nielen úrokovú sadzbu ako sa domnieva žalovaný, vzorec na jeho výpočet (vychádzajúc zo vzorca v prílohe ZoSÚ) je pomerne zložitý, preto sa na jeho výpočet používajú rôzne kalkulačky, súd použil tú na stránke MFSR. Zo ZoSV nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Súd dáva za pravdu žalobcovi, že takúto požiadavku nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom príslušných zákonných ustanovení. Súd zdôrazňuje, že podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, len ak je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, t.j. taká (napr. oveľa nižšia než správna) ktorá by podstatným spôsobom mohla ovplyvniť rozhodnutie žalovaného uzavrieť danú úverovú zmluvu.

52. Pri posúdení zákonnosti dojednanej odplaty bolo potrebné vychádzať z priemernej hodnoty RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za 4. štvrtrok 2018 zverejnenej k 31.1.2019, kedy bola priemerná hodnota RPMN bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých ostatných spotrebiteľských úverov splatných od 1 do 5 rokov 10,35 % a dohodnutá odplata tak nesmela prevýšiť dvojnásobok, t.j. 20,70%. V danom prípade bola odplata dohodnutá vo forme úrokov vo výške 8,5% ročne, t.j. v zákonnej výške. Súd teda nezistil žiaden zo zákonných dôvodov, pre ktoré by sa spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

53. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že refinancovaný úver z r. 2017 bol jednoznačne bezúročný a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi, preto ide o neplatný právny úkon, k tomu súd uvádza, že v konaní toto jeho tvrdenie nebolo žiadnym spôsobom preukázané ako ani že by niekto nútil žalovaného uzavrieť dňa 23.4.2019 zmluvu o úvere na refinancovanie staršieho úveru. Obvykle ľudia pristupujú k refinancovaniu úveru z dôvodu výhodnejších podmienok. Súd podotýka, že aj v prípade riadneho splatenia úveru sa dlžníci dostanú mimo úroveň ochrany pravidiel, ktoré dopadajú na spotrebiteľské úvery, pokiaľ sa nedomáhajú tejto ochrany na súde. V prípade, že žalovaný mal za to, že jeho staršia úverová zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, nič mu nebránilo domáhať sa ich určenia a vydania bezdôvodného obohatenia, predmetom tohto konania bol však záväzok žalovaného, ktorý mu vyplýval z dňa 23.4.2019 platne uzavretej úverovej zmluvy.

54. Nakoľko žalovaný počnúc májom 2021 nesplácal úver riadne a včas a so splátkou za september 2021 bol napriek predchádzajúcej upomienke v omeškaní viac ako tri mesiace, žalobca výzvou z 28.12.2021 upozornil žalovaného, že jeho pohľadávka je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, omeškané splátky sú vo výške 429,58 EUR (z ktorej sumy vychádzajúc zo zmluvy mu muselo byť zrejme, že išlo o viac ako 3 predchádzajúce splátky, teda najstaršia celkom neuhradená splátka bola splatná 10.9.2021) a vyzval ho na jej zaplatenie v lehote 15 dní, inak je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Po márnom uplynutí lehoty listom z 24.1.2022 žalobca v súlade so zmluvným dojednaním a ust. § 53 ods. 9 OZ vyhlásil predčasné zosplatenie úveru. Súd má za to, že zo znenia zákona (§ 565, § 53 ods. 9 OZ) nevyplýva podmienka na presnú špecifikáciu splátky, pre neuhradenie ktorej veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadneho zosplatenia úveru, ale vyžaduje, aby tak žalobca urobil len ak: to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, po upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením niektorej splátky. Ukončenie záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom je na prospech spotrebiteľa z dôvodu, aby sa dlh nezvyšoval o ďalšie úroky a sankcie.

55. Keďže celková suma, ktorú mal žalovaný podľa zmluvy o úvere pri riadnom splácaní úveru zaplatiť bolo 5.899,38 EUR, celkovo mal uhradiť úrok vo výške 899,38 EUR, z čoho doposiaľ uhradil 856,32 EUR, ostalo tak neuhradených 43,06 EUR, na zaplatenie ktorého úroku súd zaviazal žalovaného. Potom vychádzajúc z toho, že žalovaný doposiaľ uhradil z istiny 5.000 EUR sumu 2.295,45 EUR (2.502,65

zapl. do zospl. – 856,23 úroky – 36,00 poplatky + 685,03 zapl. po zospl.), zaviazal žalovaného aj na zaplataenie zostávajúcej sumy istiny vo výške 2.704,55 EUR a neuhradených poplatkov za upomienky vo výške 18,- EUR.

56. Nakoľko žalovaný neuhradil dohodnuté splátky riadne a včas rovnako ako ani predčasne zosplatnenú istinu úveru na základe oznámenia žalobcu, dňom nasledujúcim po dni ich splatnosti vznikol veriteľovi nárok na úroky z omeškania z dlžných súm vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. Tá bola od 16.3.2016 do 26.7.2022 vo výške 0%, čo po navýšení o 5 percentuálnych bodov predstavuje 5% ročne. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného aj na zaplataenie úrokov z omeškania, ktoré žalobca vyčíslil z dlžných splátok do zosplatnenia v sume 7,72 EUR a od zosplatnenia do dátumu poslednej úhrady v sume 203,60 EUR (spolu vo výške 211,32 EUR) a ďalej vo výške 5 % ročne zo sumy dlžnej istiny 2.704,55 EUR od 6.6.2023 (odo dňa po poslednej úhrade) do zaplataenia. Taktiež súd priznal žalobcovi ako príslušenstvo pohľadávky náklady spojené s jej uplatnením, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za právny úkon - predžalobná výzva z 9.8.2023, ktorú bolo potrebné preukázať v upomínacom konaní, a to v sume 111,21 EUR (§ 10 ods. 1) + režijný paušál 12,52 EUR (§ 16 ods. 3) + 20 % DPH (§ 18 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. v platnom znení), spolu vo výške 148,48 EUR. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

57. Podľa § 232 ods. 3 a 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

58. Žalovaný vo svojom poslednom podaní uviedol, že jeho príjem je starobný dôchodok vo výške 678,82 Eur, dôchodok manželky je vo výške 495 Eur. Na tunajšom súde je okrem tohto konania vedených voči žalovanému niekoľko súdnych konaní a celkovo sú spolu s manželom vedení ako dlžníci aj voči nasledovným veriteľom HOME CREDIT Slovakia, a.s. – exekučné konanie 293EX 141/22, BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. – exekučné konanie 293EX 588/23, Ahoj, a.s. – pohľadávka evidenčné číslo 6460429 - súdne konanie, 365. bank, a.s. – Pohľadávka č. 1915384157, Ahoj, a.s. – pohľadávka evidenčné číslo 6471340. Na uvedené pohľadávky žalovaný posielal mesačne splátku vo výške 120,- EUR do oddižovacej spoločnosti, ktorá túto platbu pomerne rozdelí medzi všetkých vyššie uvedených veriteľov. Ďalšie náklady žalovaného sú nasledovné: Električka 64,50 EUR, Poistenie karty 4,99 EUR, Splátka exekútorovi 100 EUR, Plyn 16 EUR, Splátka debet vo VÚB, a.s. – 30 EUR, Splátka SBD 500,- EUR, Pohrebné poistenie 35,90 EUR, TV + internet 46,77 EUR, na preukázanie ktorých predložil listinné dôkazy, ktoré preukazujú, že jeho finančná situácia mu umožňuje uhradiť dlžnú sumu iba v mesačných splátkach.

59. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného s prihliadnutím aj na jeho základné životné potreby mu súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením povolil dlžnú istinu s príslušenstvom uhradiť v mesačných splátkach, ktorých výška a splatnosť je uvedená vo výroku č. I tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok. Súd poznamenáva, že výška poslednej splátky môže byť nižšia ako 50,- EUR, keďže konečná výška dlhu závisí od konkrétneho výpočtu dlžných úrokov z omeškania. Strata výhody splátok znamená, že ak sa žalovaný dostane do omeškania s plnením čo aj len jednej splátky, má to za následok splatnosť celého plnenia a žalobca môže vymáhať celý nesplatený zvyšok dlhu.

60. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a v konaní takmer plne úspešnému žalobcovi (neúspešný bol len v nepatrnej časti istiny s prísl.) priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

63. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p. ods. 1 až 3).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.